

بررسی عوامل موثر بر میزان الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول از همکلاسان خود

الهام مهدی ادیمی

کارشناس ارشد علوم تربیتی گرایش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی دانشگاه سیستان و بلوچستان

چکیده:

دوره نوجوانی به دلیل رشد و غایت گرا بودن اهمیت زیادی در شکل گیری آینده دانش آموزان دارد. در این دوره نقش مدرسه و گروه همسالان پررنگ تر و مهم تر می گردد و نوجوانان به دلیل عدم شکل گیری شخصیت و هویت ثابت در پی یافتن الگویی مناسب جهت هماهنگ کردن رفتار و گفتار خود با آن هستند. به همین دلیل این تحقیق به منظور بررسی عوامل موثر بر الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول استان قم از همکلاسانشان انجام شده است. هدف این تحقیق مشخص کردن عوامل موثر بر میزان الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه اول از همکلاسی های خود و چگونگی تاثیرگذاری آنها در افکار و رفتار آنها است. روش به کار گرفته در این تحقیق، روش توصیفی از نوع پیمایشی (مقطعی) می باشد. حجم نمونه آن ۳۰ نفر از دانش آموزان سه مقطع از مدرسه متوسطه دوره اول دخترانه فیض کاشانی می باشد. تحلیل اطلاعات با استفاده از روش خی دو نشان می دهد که از نظر نمونه آماری، بین ویژگی های ظاهری همکلاسان و میزان الگوپذیری از آنها رابطه ای منفی وجود دارد. یعنی این دانش آموزان، ویژگی های ظاهری و خوش قیافه بودن همکلاسی های خود را دلیل الگوپذیری از آنها نمی دانند. همچنین محبوبیت داشتن نزد معلم از عوامل مؤثر الگوپذیری آنها از همکلاسانشان به شمار می رود. بین سطح فرهنگی همکلاسان و میزان الگوپذیری دانش آموزان از آنها، تفاوت معناداری وجود دارد. یعنی هر چه سطح فرهنگی همکلاسان به هم نزدیک تر باشد، احساس یگانگی و همتایی بین آنها بیشتر است و برعکس. بعلاوه از نظر دانش آموزان، والدین تأثیر زیادی بر میزان و نوع الگوپذیری آنها دارند. بنابراین والدین دارای نقش تربیتی مهمی در این دوره هستند و می توانند با برقراری ارتباط دوستانه، نوجوانان خود را راهنمایی کنند.

کلیدواژه ها: نوجوانی ، مدرسه ، الگو ، شخصیت ، خطر